

Tilhører
Randers Byraads Arkiv.

CII.

Foreløbig Betænkning

over

Forslag til Lov om den mellemkommunale Beskatning m. m.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 30te Marts 1892.)

Et Flertal af Udvalget finder det overflødigt udførligt at adville, hvad der er almindelig erkendt, at det foreliggende Lovforslag berører et Anliggende, som i høj Grad trænger til en bedre og retfærdigere Ordning. Det gælder her om at finde en Løsning, der kan have Udsgt til at forene de forskellige Anskuelser om en tidsvarende Reform paa dette Omraade.

Et Flertal af Udvalget (som for Tiden kun tæller 13 Medlemmer), har troet at kunne slutte sig til Lovforslagets Grundtante: at søge indført en mellemkommunal Beskatning med Bibeholdelse i størst mulig Omfang af de nugældende Regler for den personlige Kommuneskat, selv om disse ikke ere ensartede (i København Indkomstskat og uden for København Formue- og Lejlighedsstat). Naar man saaledes ønsker at bevare Formue- og Lejlighedsstaten, saa ledes man derved til det andet Hovedpunkt i Lovforslaget, at fastholde den Grundregel, at den enkelte skattepligtige ansættes til Skat efter hele sin økonomiske Stilling i Opholdskommunen. Der

bliver saaledes ikke Spørgsmaal om Afgang for andre Kommuner til direkte at beskatte den paagældende, men kun om en Afregning mellem de interesserede Kommuner over for den i Opholdskommunen paalignede Skat. Vi erkende, at en saadan Fremgangsmaade haade indeholder Mulighed for Simplificering af Systemet og tillige en Betyggelse mod utilbørlig dobbelt Beskatning.

Naar vi saaledes have ment at kunne benytte Lovforslagets Grundlag i Principet, har vi imidlertid foretrukket at give Forslaget en saadan Affattelse, som i højere Grad nærmer det til de bestaaende Vigningsregler, og vort Forslag fremtræder derfor som et sammenhængende hele, hvortil der atter er stillet forskellige Underændringsforslag.

Affattelsen af § 1 tiltrænger næppe nogen udførlig Forklaring; den afviger ikke væsentligt fra den Ordning, der nu er gældende enten ved Lov eller Praksis, dog mener et Flertal af Udvalget at kunne nedsette Tidsgrænsen for skattepligtigt Ophold fra 4 til 2 Maaneder, hvorved det navnlig vil kunne opnaas, at „Landligere“ ikke